ROMANIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ŞI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

D E C I Z I A nr.3884 Dosar nr.3410/2/2010

Şedința publică de la 5 iulie 2011

Preşedinte: Ioana Iacob - judecător
Gabriela Bogasiu - judecător
Simona Marcu - judecător
Georgiana Fusu Plăiaşu - Magistrat asistent

\- - - - - -

S-a luat în examinare recursul formulat de către Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității împotriva sentinței civile nr. 4615 din 19 noiembrie 2010 a Curții de Apel Bucureşti - Secția a VIII-a contencios administrativ şi fiscal.

Dezbaterile au avut loc în şedința publică de la 24 iunie 2011, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea, succesiv, pentru data de 29 iunie 2011, respectiv 5 iulie 2011, când a pronunțat prezenta decizie.

Î N A L T A C U R T E,

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

I. Circumstanțele cauzei

1. Obiectul cererii deduse judecății

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel Bucureşti - Secția a VIII-a contencios administrativ şi fiscal, reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a solicitat, în contradictoriu cu pârâta Ghebaru Paraschiva, constatarea calității acesteia de colaborator al Securității.

În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat că potrivit Notei de Constatare nr. DI/1/948/25.03.2009, pârâta a fost recrutată de către Securitate, în calitate de colaborator, la data de 22.06.1964, pentru încadrarea informativă a unor colegi de serviciu, foşti legionari ori „fii

de chiaburi", precum şi a unor studente ale Institutului Pedagogic din Constanţa; în această calitate, i-a fost atribuit numele conspirativ „GRAMA SILVIA".

Reclamantul a susţinut că pârâta a arătat disponibilitate la recrutare şi că a furnizat o serie de date ofiţerului recrutor, detaliate de înscrisurile aflate în dosarul acesteia, evaluările ofiţerilor pe marginea informaţiilor furnizate, precum şi modul în care acestea au fost exploatate în munca de Securitate fiind relevante în sensul întrunirii condiţiilor impuse de legiuitor prin art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008 pentru a se putea constata calitatea de „colaborator al Securităţii".

2. Hotărârea instanţei de fond

Prin sentinţa civilă nr. 4615 din 19 noiembrie 2010, Curtea de Apel Bucureşti - Secţia a VIII-a contencios administrativ şi fiscal a respins cererea reclamantului Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii ca neîntemeiată.

În motivarea acestei hotărâri, instanţa de fond a arătat că aspectele relatate de către pârâtă nu se referă la activităţi sau atitudini contrare regimului comunist, nefiind, astfel, îndeplinită una din condiţiile imperativ impuse de art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008 în vederea constatării calităţii de colaborator al Securităţii.

3. Calea de atac exercitată

Împotriva acestei sentinţe a făcut recurs reclamantul Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii, criticând-o pentru nelegalitate şi netemeinicie, potrivit art. 304[1] Cod procedură civilă.

În motivarea căii de atac, recurentul - reclamant a arătat că în speţă se impunea admiterea acţiunii, pentru că probele cauzei conduc la concluzia îndeplinirii condiţiilor impuse prin art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008 pentru constatarea calităţii de colaborator al Securităţii.

Cu privire la condiţia furnizării unor informaţii despre atitudini sau situaţii potrivnice regimului comunist, recurentul - reclamant a arătat că situaţia unei persoane care era descendent al unui deţinut politic şi nu informase ea însăşi autorităţile vremii despre a această împrejurare era socotită potrivnică regimului comunist şi putea genera consecinţe negative, cum ar fi imposibilitatea de a urma cursurile anumitor facultăţi şi de a accede la anumite locuri de muncă ori dificultăţi în obţinerea paşaportului.

Recurentul – reclamant a arătat că în speţă era îndeplinită şi cea de-a doua condiţie, aceea ca informaţiile să fi vizat îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, pentru că

intimata - pârâtă a furnizat informații despre viața privată a unor persoane, iar condiția impusă de legiuitor este aceea a aptitudinii informației de a leza un drept sau o libertate fundamentală , nu a existenței unei încălcări propriu - zise.

În fine, recurentul - reclamant a arătat că determinantă este atitudinea morală a persoanei care furniza informația, în sensul conştientizării faptului că asupra persoanei denunțate putea să urmeze cel puțin o acțiune de verificare , ce implica o imixtiune în viața privată.

4.Apărările intimatei

Intimata - pârâtă nu a formulat întâmpinare potrivit art. 308 alin. (2) Cod procedură civilă , dar a depus la dosar concluzii scrise prin care a solicitat respingerea recursului ca nefondat, principala apărare fiind aceea că toate documentele din dosar sunt întocmite de ofițerii de securitate, că nu a semnat nici un angajament sau notă informativă şi nu a primit nici o sumă de bani de la securitate, singurele contacte cu acest organism fiind două întâlniri, în cursul anului 1964, cu lucrătorul de securitate ...., care i-a cerut să furnizeze date despre profesorii din cadrul Institutului Pedagogic, unde se angajase ca laborantă.

II.Considerentele Înaltei Curți asupra recursului

Examinând cauza prin prisma motivelor invocate de recurentul - reclamant şi a prevederilor art. 304[1] Cod procedură civilă, Înalta Curte constată că recursul este fondat.

1.Argumentele de fapt şi de drept relevante

Intimata - reclamantă , deținătoare a unui titlu de luptător pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, a fost supusă verificărilor ca urmare a unei cereri formulate de Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, sub imperiul legii nr. 187/1999, şi a intrat apoi în categoria persoanelor ce pot fi verificate din oficiu, potrivit art. 3 lit. z) din OUG nr. 24/2008.

Potrivit art. 2 lit. b) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2009, colaborator al Securității este persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note şi rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii securității, prin care se denunțau activități sau atitudini potrivnice regimului comunist şi care au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăților fundamentale ale omului.

Instanța de fond a reținut că, în speță, nu este îndeplinită condiția furnizării unor informații referitoare la activități sau

atitudini potrivnice regimului comunist, apreciind că relatarea potrivit căreia o persoană are calitatea de fiu al unui deținut politic şi că pune camera sa la dispoziția unor studenți, fără a se preciza că persoana menționată a pus la dispoziție camera pentru desfăşurarea unor activități contrare regimului totalitar comunist, nu se încadrează în ipoteza prevederii legale.

Semnificația pe care judecătorul fondului a dat-o informațiilor furnizate de intimata - reclamantă despre anumiți colegi de serviciu - F.C., fiu de deținut politic, închis în anul 1948, cu relații în rândul studenților, cărora le pune camera la dispoziție, ori F.Gh., cu rude apropiate în străinătate, nu ia în considerare însă maniera în care erau privite astfel de situații şi consecințele pe care le puteau produce asupra persoanelor în cauză în contextul politic şi juridic al anului 1964, în plin regim totalitar.

Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu impune cerințe cantitative cu privire la informațiile furnizate, după cum nu impune ca efectele negative să se fi produs efectiv, fiind suficient ca informațiile „să vizeze" îngrădirea drepturilor şi libertăților fundamentale.

Cât priveşte forma în care au fost furnizate informațiile , art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008 exprimă intenția legiuitorului de a pune pe acelaşi plan, sub aspect probator, notele şi informațiile scrise de informator cu consemnările lucrătorilor securității, toate aceste documente bucurându-se de o prezumție relativă de veridicitate, care în speță nu a fost răsturnată.

Dimpotrivă, înscrisurile depuse la dosar se coroborează între ele şi denotă o disponibilitate a intimatei - reclamante în relația cu lucrătorul de securitate, atitudine subiectivă ce poate fi dedusă din numărul mare de aspecte relatate despre viața privată sau profesională a colegilor de serviciu şi preocuparea de a inspira încredere şi de a asigura păstrarea caracterului secret al întrevederilor.

2.Temeiul legal al soluției adoptate în recurs

Având în vedere considerentele expuse, în temeiul art. 312 alin. 1 - 3 Cod procedură civilă, Înalta Curte va admite recursul şi va modifica sentința atacată, în sensul admiterii acțiunii formulate de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII

DECIDE:

Admite recursul formulat de către Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii împotriva sentinţei civile nr. 4615 din 19 noiembrie 2010 a Curţii de Apel Bucureşti - Secţia a VIII-a contencios administrativ şi fiscal.

Modifică sentinţa recurată în sensul că admite acţiunea reclamantului.

Constată calitatea de colaborator al securităţii a pârâtei Ghebaru Paraschiva.

Irevocabilă.

Pronunţată în şedinţă publică, astăzi 5 iulie 2011.

JUDECATOR,	JUDECATOR,	JUDECATOR,
I.Iacob	G.Bogasiu	S.Marcu

MAGISTRAT ASISTENT,
G.Fusu Plăiaşu

Red. G.B.
Tehnored. C.G.
4 ex.

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA Cont adm
Prezenta copie fiind conformă cu originalul aflat în dosarul acestei instanţe Nr. 3418/2/2010 cu menţiunea irevocabilă
se legalizează de noi.
GREFIER ŞEF,

